

Mokrý duše

Hop Trop

1. My seděli to zamračený ráno
u řeky, jen kousek za městem,
na obrácený lodi, u grogu, jak to chodí,
se vysmívali všedním starostem.
2. Ta kytara, co dal mi s sebou brácha,
kterej říkal: „Moc ji nevomlať!“,
za všechny prachy stála, hlavně, že trochu hrála,
ta překližková hrůza, laď jak laď!

- R. Partu cvoků, co maj duši mokrou,
život jednou do cesty mi dal,
||: jsem rád, že to tak bylo, to se mu podařilo,
sám bych si snad líp nevybral. :||

3. Na břehu kalný spěchající vody,
kolem který vede stará trať,
my zpívali a hráli jen vo tom, co jsme znali,
a i když trochu falešně, tak ať!

- R. + partu cvoků, co maj duši mokrou ...